

Formanden: Ved Siden heraf skal jeg tillade mig at bemærke, at Formændene ligeledes have modtaget en Skrivelse af 1ste dennes fra den Control-Comitee, der har været nedsat for Udfærdigelsen og Inddragelsen af de ifølge Forordningen af 5te Juni 1848 udstedte Credit-Beviser, hvilkens Comitee i sin Tid er udgaaet ved Valg af Ostifternes og Nørrejylland's Provindsstaaenderforsamlinger. Ved denne Skrivelse har Controlcomiteen, idet den bemærker, at den nu har tilendebragt sit Hverv, overgivet til Formændene Protokollen over dens Forhandling med dertil acterede Bilag og øvrige Dokumenter med Anmodning om, at denne Protokol m. M. maatte opbevares i Rigsdagens Archiv, idet nemlig Provindsstaaenderforsamlingenes Archiver ere blevne forenede med Rigsdagens. Formændene have saaledes modtaget denne Protokol med tilhørende Bilag til Opbevarelse i Rigsdagens Archiv.

Der forestaaer i Henhold til Grundlovens § 53 for Landstingets Vedkommende Valg af tvende lønede Statsrevisorer, der have at overtage Revisionen af Statsregnskabet for Aaret 1854—55. De Forfister, der have været gjældende for Revisionen af Statsregnskaberne, ere hvert Aar udfærdigede specielt for det Regnskab, hvorom der var Spørgsmaal, og de tidligere vedtagne Regler ere saaledes ikke ligefrem gjældende for Revisionen af et nyt fremkommet Regnskab. Det maa altsaa have en Afgjørelse, om disse Regler skulle være gjældende for Revisionen af Statsregnskabet for Aaret 1854—55, eller om andre Regler skulle substitueres; og denne Afgjørelse maa naturligvis være opretningsstemmende i begge Thing. Jeg skal derfor til Forberedelse af de omhandlede Valg fremkomme med et Forslag i saa Henseende for nu at faae Regler tilveiebragte for den kommende Revision.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Ifølge samme bliver at foretage Forslag til Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Aaager forandres m. v. Sagen er til første Behandling.

Thalbitzer: Skjøndt jeg ikke hører til dem, som frygte for, at den fulde Frigivelse af Rentefoden skulde affiedkomme meget store Misligheder, finder jeg det dog, efterdi saa Mange have udtalt denne Frygt, rigtigt, at nærværende Udkast ikke pludselig gaaer ind paa i alle Tilfælde at have den tvungne Rentefod. Man har blandt Andet ogsaa fremhævet, at denne Lov i Noeskilde Stænder var bleven fraraadet af en betydelig Majoritet; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Tid, da Stænderne voterede denne Fraraadelse, vare ikke de Institutioner stiftede her i Landet, som nu ere tilstede, nemlig Creditforeningerne. Det er unegteligt, hvad man end vil sige derom, en betydelig Beroligelse for de Eiendomsbesiddere, som trænge til Prioriteter i deres Eiendomme, at de kunne tye til disse Foreninger og faae Penge, som de kunne være sikre paa staae fast, naar de efterkomme de Forpligtelser, som Statutterne paalægge dem. Jeg troer ogsaa, at det er galt, naar man modsætter sig Frigivelsen for at forsvare i Særdeleshed de mindre Landeieendomsbesidderes Fordeel, idet det skulde være fordeeltigt for dem, at de af Penge paa første Prioritet kun maatte give 4 pCt. Det er meget vanskeligt i det Hele for de mindre Landeieendomsbesiddere at faae faste Penge, hvorved jeg navnlig kun sigter til Ideicommisscapitaler, meget store Legater, samt Overformynderis og Sparekassemiidlerne i Kjøbenhavn; thi disse Penge søge ikke hen til de smaa Eiendomme, især ikke til dem, der ligge langt fra Hovedstaden, og den Stilling, jeg indtager og i længere Tid har indtaget til Ostifternes Creditforening, har ladet mig erfare, at der er en stigende Tendens, navnlig hos de mindre Landeieendomsbesiddere til at gaae ind i Foreningen. Vel have de den Betænklichkeit derved, at de komme til at tabe nogle pCt. — undertiden, naar Conjuncturerne ere dertil, ikke saa lidet, — men de ere dog sikre paa ikke at blive optagne og ikke lide de betydelige Omkostninger, som indtræde, naar de skulle forandre Prioriteterne. Det er ikke alene de, som have Private til Creditorer, der søge lat faae Laan mod Creditforeningsobligationer, men ogsaa